

TẢ CÔ GIÁO ĐÃ DẠY EM NHỮNG NĂM HỌC TRƯỚC

Đề bài: Tả hình dáng và tính tình cô giáo đã dạy em những năm học trước

Bài văn mẫu tham khảo:

Bài số 1

Bài văn tả cô giáo chủ nhiệm

Khi thầy viết bảng

Bụi phấn rơi rơi

Có hạt bụi nào

Rơi trên bục giảng

Có hạt bụi nào

Vương trên tóc thầy...

Không phải ngẫu nhiên mà người ta dành rất nhiều lời ca, tiếng hát cho những người thầy, người cô đến như vậy. Bởi thầy cô chính là những người dạy bảo, dìu dắt chúng ta thành người. Trong suốt mấy năm học qua, tôi được học rất nhiều thầy cô, nhưng người cô mà em yêu quý nhất chính là cô Giang – cô giáo chủ nhiệm năm lớp bốn.

Đôi tay cô thon nhỏ, mềm mại đưa những nét phấn ngay ngắn, tròn trịa trên chiếc bảng đen. Cô đã giảng cho chúng em nghe biết bao điều lí thú và hữu ích. Giọng cô vang mà êm dịu, ấm áp. Cô là một người vừa nghiêm khắc, vừa hiền hậu. Khi giảng bài, cô cẩn thận giảng giải để cho chúng em hiểu thật kĩ bài học đó. Cô luôn theo sát tình hình học tập của từng bạn để chúng em học tập hiệu quả nhất. Có lần, thi kiểm tra giữa học kì, bài văn em viết rất kém. Em rất buồn về kết quả đó, cô đã giảng giải, hướng dẫn em viết lại một bài hoàn chỉnh hơn. Từ đó, em rất thích học tập làm văn và cũng đã biết cách viết một bài văn hay.

Thảm cảm ơn cô Giang – người cô đã đồng hành cùng chúng em suốt năm học lớp bốn. Sau này, dù năm tháng qua đi, chúng em sẽ xa mái trường, xa thầy cô, bè bạn nhưng hình ảnh cô Giang xinh đẹp, dịu hiền sẽ mãi khắc ghi trong trái tim em.

Bài số 2:

Bài văn tả cô giáo chủ nhiệm năm lớp 3

Trong những năm học ở cấp một có rất nhiều thầy cô đã dạy em, ai em cũng quý cũng yêu. Nhưng người em dành nhiều tình thương nhất, đó là cô Hồng Nga - người đã dìu dắt em trong năm học lớp ba.

Mới thoát nhìn, cô Nga không đẹp lắm. Cô khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi. Đó là tuổi đời đầy mơ mộng nhưng cô lại rất yêu nghề và yêu học sinh. Mỗi khi có bước vào lớp, nụ cười tươi thắm khoe hai hàm răng trắng đều như hạt bắp luôn nở trên môi. Mái tóc dày, đen mượt thả ngang lưng rất phù hợp với gương mặt trái xoan thanh tú. Miệng cô hơi nhỏ nên

TẢ CÔ GIÁO ĐÃ DẠY EM NHỮNG NĂM HỌC TRƯỚC

khi cười chúm chím như một nụ hoa. Chúng em thích nhất khi cô đến lớp và bộ áo dài màu xanh da trời thướt tha, dịu dàng. Lúc đó, em thấy cô trẻ trung và duyên dáng như một chị nữ sinh cấp 3.

Chúng em rất thích nghe cô giảng bài. Cô có giọng nói rất nhẹ nhàng và trong trẻo kết hợp với phong cách vui tươi dí dỏm càng làm cho giờ dạy thêm sinh động, hấp dẫn. Cô hay tìm kể cho chúng em nghe những câu chuyện xoay quanh câu tục ngữ: "Có công mài sắt, có ngày nên kim" để khuyên nhủ các bạn chưa chăm chỉ, kiên trì trong học tập. Em còn nhớ, mặc dù cô bận rất nhiều việc nhưng cô vẫn dành thời gian để đến thăm từng nhà học sinh. Có một lần, em bị ốm nặng đột ngột phải nghỉ học ở nhà. Không ngờ, sau khi tan trường về cô đã không ngại đường sá, nắng gắt vội đến thăm cô học trò nhỏ. Tấm lòng tận tụy vì học sinh của cô đã làm cả nhà em vô cùng cảm động! Đặc biệt cô còn dành nhiều thì giờ để chăm chút các bạn nghèo các bạn chưa ngoan. Lúc ấy trong lớp em có bạn Hùng mồ côi mẹ ít được ba quan tâm chăm sóc, bạn thường nghỉ học, thỉnh thoảng cô mua cho bạn vài cuốn tập hoặc quyển sách hay. Nhờ tình thương của cô và lớp 5A chúng em, bạn Hùng đã khắc phục dần khuyết điểm và học tập tiến bộ rõ rệt vào cuối học kì một. Cuối năm ấy, lớp em lại nhận được cờ khen của Ban giám hiệu trường. Cô bảo đó là thành tích của tập thể chúng em. Nhưng riêng em, em nghĩ vinh quang đó phần lớn chính là nhờ công lao dạy dỗ của cô vậy!

Giờ đây, dù chúng em đã xa cô, xa mái trường cấp 1 thân yêu để lên học cấp 2. Chúng em mãi mãi vẫn còn nhớ như in gương mặt, dáng đi, giọng nói, tiếng cười thân yêu của cô giáo Nga ngày nào. Sau này, khi em đã khôn lớn và biết nghĩ, em càng quý, càng trân trọng tình thương cô đã dành cho chúng em, đấm học trò nhỏ chưa ngoan lắm! Cô ơi, em xin hứa sẽ cố gắng học thật giỏi, thật chăm và ngoan hơn để không phụ lòng mong mỏi của cô đối với chúng em.

PHẠM HỒNG PHƯƠNG

(TP. Hồ Chí Minh)